Dosarul nr. 2-415/2024 (2-24101889-46-2-11092024-1)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

22 ianuarie 2025 or. Florești

Judecătoria Soroca, sediul Florești
Instanța de judecată, având în componență:
Președintele ședinței,
Judecător Elena Marandici
Grefier Daniela Zosim

examinând, în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de BC ”Victoriabank” SA către Chiorescu Vasile privind încasarea datoriei și cererea reconvențională înaintată de Chiorescu Vasile către BC ”Victoriabank” SA privind declararea nulității clauzelor abuzive,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La data de 11 septembrie 2024, BC ”Victoriabank” SA a înaintat cerere de chemare în judecată către Chiorescu Vasile solicitând instanței încasarea din contul lui Chiorescu Vasile în beneficiu BC ”Victoriabank” SA a sumei datoriei în mărime de 123 952, 71 lei și a taxei de stat achitată în sumă de 4 268,58 lei.

În motivarea cererii înaintate a indicat reclamanul că, potrivit contractului de credit nr.***** din 08.12.2021 scadent la 01.07.2024 a fost acordat lui Chiorescu Vasile un credit în sumă de 190 000 lei. Pârâtul nu a respectat condițiile de rambursare în termen și graficul stabilit a creditului cât și a plăților aferente acestuia. Astfel, reclamatul a expediat pârâtului notificarea prin care s-a solicitat achitarea creditului în termen de 15 zile, prin care a fost atenționat că dacă nu va înlătura neajunsurile apărute, banca va rezoluționa contractul și toate sumele vor deveni imediat scadente. Având în vedere că pârâtul nu s-a conformat cerințelor din notificare și nu a achitat sumele restante, la data de 04.07.2024, acestuia i-a fost expediată somația nr.3607-B-24, prin care reclamantul, având ca temei clauzele contractului de credit, a declarat rezoluțiunea contractului. Urmare a rezoluțiunii, reclamantul a solicitat restituirea sumelor totale în termen de 15 zile din momentul recepționării somației. În acest termen, pârâtul nu a achitat datoria. Astfel, la situația din 13.08.2024, reclamantul pretinde că pârâtul datorează, conform contractului de credit nominalizat: sold credit - 119 472, 70 lei, dobânda

restantă - 4 339,95 lei, dobânda majorată - 140,06 lei, în total suma de 123 952, 71 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 16 septembrie 2024, cererea de chemare în judecată supra nominalizată a fost primită spre examinare în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă și s-a comunicat pârâtului copia acțiunii cu fixarea termenului pentru depunerea referinței și/sau cererii reconvenționale.

La data de 26.09.2024, pârâtul Chiorescu Vasile, prin intermediul avocatului Bălănuță Ion, a înaintat cerere reconvențională prin care solicită instanței a constata caracterul abuziv și a declara nulitatea absolută a pct.3.1.2 a contractului, în partea ce prevede achitarea dobânzii flotante și pct.3.1.7. în partea ce prevede obligația de plată a o dobânzii majorate din contractul de credit nr.***** din 08.12.2021.

În motivarea cererii reconvenționale, menționând că între Chiorescu Vasile și BC ”Victoriabank”SA a fost încheiat un contract de credit nr.***** din 08.12.2021, conform căruia, ultimul urma să restituie creditul acordat în mărime de 190 000 lei și să achite dobânda anuală flontă din creditul acordat, iar prin pct.3.1.2 și pct. 3.1.7 s-a prevăzut obligația de plată a dobânzii contractuale și a dobânzii majorate de întârziere pentru fiecare zi de întârziere. Având în vedere că contractul de credit a fost încheiat în ziua adresării reclamantului pentru acordarea creditului, este evident că clauzele contractuale care prevăd plata dobânzii şi dobânzii majorate nu au fost negociate, BC ”Victoriabank” SA folosind acelaşi tip de contract pentru o multitudine de clienţi, iar reclamantul având doar opţiunea de a accepta sau a refuza contractul. Susține că pârâtul nu a negociat şi nici nu a avut posibilitatea reală de a negocia şi de a se familiariza cu condiţiile contractuale, pe cale de consecinţă, consideră că clauzele prevăzute la pct. 3.1.2 în partea ce prevede obligaţia de plată a dobânzii şi pct. 3.1.7 în partea ce prevede obligaţia de plată a dobânzii majorate din contractul de credit sunt abuzive. Referitor la dobânda majorată prevăzută la pct. 3.1.7 a contractului, susține pârâtul că mărimea acesteia este disproporţionat de mare în raport cu prejudiciul adus creditorului prin neachitarea în termen a creditului restant, urmând a fi declarată nulitatea absolută a pct. 3.1.2 în partea ce prevede obligaţia de plată a dobânzii şi pct. 3.1.7 în partea ce prevede obligaţia de plată a dobânzii majorate.

Tot la data de 26 septembrie 2024, pârâtul Chiorescu Vasile, prin intermediul reprezentantului său, avocat Bălănuță Ion, a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, prin care au indicat că, nu sunt deacord partial cu acțiunea înaintată, consideră că contractul de credit conține clauze abuzive la pct.3.1.2 ce prevede obligația de plată a dobânzii și la pct.3.1.7 în partea ce prevede obligația de plată a dobânzii majorate. Astfel, consideră pârâtul că

pretențiile acțiunii de bază urmează a fi respinse în partea ce depășesc încasarea sumei compusă dintre diferența dintre creditul acordat și plățile efectuate.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 25 octombrie 2024, cererea reconvențională supra nominalizată a fost acceptată în procedură, iar printr-o altă încheiere din aceiași dată, s-a constat imposibilitatea examinării în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă și s-a acceptat acțiunea spre examinare în procedură contencioasă, în ordine generală, cu citarea părților în ședința de judecată.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului nu s-a prezentat, iar prin cerere depusă la 10.01.2025 a solicitat examinarea cazeui în lipsă.

Totodată prin referința depusă la cererea reconvențională, la data de 07.10.2024, menționează că reclamantul nu recunoaște acțiunea reconvențională, o consideră nefondată de fapt și de drept, pasibilă de a fi respinsă, motivând prin faptul că, argumentele pârâtului vin în contradicție cu prevederile legale. Or, pârâtului i-a fost oferită posibilitatea de face cunoștință cu condițiile contractului, iar prin cererea de credit nr.***** din 07.12.2021, la capitolul declarații aceasta indică: ”confirm că a primit infomațiile precontractuale și proiectul contractului de credit în conformitate cu Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013 și solicită să fie redus termenul pentru analiza Informației Precontractuale. Termenul micșorat îi este suficient pentru accesptarea ofertei și respective, semanrea contractului de credit”. Argumentează că, dobânda de întârziere, precum şi cuantumul acesteia din contractul de credit nr. ***** din 08.12.2021, au fost stabilite în strictă conformitate cu legea și nu poate fi calificată ca şi clauză abuzivă.

Tot aici, argumentează reclamantul că nu corespund realităţii, nu sunt întemeiate şi nu sunt probate de către Chiorescu Vasile nici afirmaţiile cu privire la caracterul abuziv al clauzelor ce prevăd obligaţia de plată a dobânzii majorate, deoarece aceasta nu a demonstrat în niciun fel din ce considerente aceste clauze sunt abuzive. Or, alin. 7 al art. 15 al Legii nr. 202 din 12.07.2013, se stabilesc prevederile normative care permit a stabili dacă condiţiile unui contract de credit sunt abuzive faţă de consumator sau nu.

Pârâtul Chiorescu Vasile și reprezentantul său, avocat Ion Bălănuță, împuternicit în baza mandatului nr.2154195 din 20.08.2024 (f.d.33), fiind informați legal, în ședința de judecată nu s-au prezentat, iar prin cererea reconvențională au solicitat examinarea cauzei în lipsă.

Astfel, în temeiul art.206 Cod de procedură civilă, instanța de judecată a considerat necesar examinarea cauzei în lipsa părților.

Aprecierea instanţei de judecată.

Examinând cererea de chemare în judecată în raport cu materialele cauzei şi normele de drept incidente speţei, instanța de judecată concluzionează

temeinicia integrală a cererii de chemare în judecată şi netemeinicia cererii reconvenţionale, din considerentele ce succed:

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 130 alin.(1) al aceluiași act normativ prevede că, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În cadrul examinării cauzei, din analiza materialelor dosarului s-a stabilit cu certitudine că, între BC ”Victoriabank” SA, în calitate de creditor și Chiorescu Vasile, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de credit nr. ***** din 08.12.2021, în baza căruia, BC ”Victoriabank” SA, a acordat lui Chiorescu Vasile un credit în sumă de 190 000 lei, pe un termen de 60 luni, iar debitorul s-a obligat să restituie suma creditului și să achite plățile aferente acestuia până la data de 27.11.2026 (f.d.2-6).

Astfel, instanța reține că, potrivit pct. 3.1.1 din contractual nominalizat, rata dobânzii stabilită la momentul semnării contractului este în mărime de 9, 99 %, anual calculată la soldul creditului care este la dispoziția debitorului, fiind formată din indicii de referință ai Băncii Naționale. Pct.3.1.2 prevede că dobânda este una flotantă pe toată perioada de creditare. Conform prevederilor pct. 3.1.7 s-a stabilit că în caz de întârziere la plată, debitorul datorează și va plăti băncii o dobândă majorată, raportată la suma principală a creditului restant. Dobânda majorată va fi calculate în baza unei marje care va fi majorată cu 5 puncte procentuale peste nivelul marjei băncii, și care se adaugă la nivelul indeciului de referință pe toată perioada de întârziere.

În conformitate cu prevederile art.9 alin.(1), alin.(2) lit.a) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Potrivit art.10 alin.(1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Totodată, potrivit art.11 alin.(1) al aceluiași act normative, buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic.

Conform art.774 alin.(1), art.775 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

În conformitate cu prevederile art.1763 Cod civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobînzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții. Contractul de credit se încheie în scris. Față de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esența contractului de credit nu reiese contrariul. Dispoziţiile prezentei secţiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizaţii de creditare nebancară, alte organizaţii care acordă credite în baza legii, precum și împrumuturilor acordate prin intermediul platformelor de finanțare participativă.

Potrivit art.1764 alin.(1) Cod civil, părţile contractului de credit pot conveni asupra unei dobînzi fixe sau flotante.

Potrivit notei de calcul anexată la materialele cauzei, instanța de judecată reține că, datoria existentă la situația din 12.08.2024, se constituie din soldul creditului restant în mărime de 119 471,70 lei, dobânda restantă în mărime de 4 339, 95 lei, cât și dobânda majorată în mărime de 140, 06 lei, iar în total suma de 123 952, 71 lei (f.d.13).

Astfel, în cadrul judecării cauzei din analiza probelor administrate, s-a stabilit cu certitudine că pârâtul Chiorescu Vasile nu a restituit creditul conform graficului stabilit și nici nu a invocat careva temeiuri care ar justifica neexecutarea. Or, ultimul nu a contestat faptul că a primit suma creditului contractat și nici faptul că nu a restituit creditul primit conform graficului stabilit.

Tot din materialele cauzei, în ședința de judecată s-a stabilit că, la data de 26.04.2024, BC ”Victoriabank” SA a expediat notificare debitorului Chiorescu Vasile prin care a solicitat de la ultima achitarea în termen de 15 zile a datoriilor acumulate (f.d.9), iar la 04.07.2024 în adresa debitorului a fost expediată somația privind declararea scadenței anticipate a creditului și posibilitatea începerii procedurii de executare silită, însă aceasta nu a recepționat fapt confirmat prin avizul de recepție atașat la materialele cauzei (f.d.10-11 verso).

În conformitate cu prevederile art.858 alin.(1), (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Potrivit art.864 alin.(1) Cod civil, chiar dacă, în favoarea debitorului, este stabilit un anumit termen de executare, creditorul poate pretinde executarea imediată a obligaţiei în cazul în care debitorul se află în incapacitate de plată sau a redus garanţiile convenite anterior, sau în genere nu le-a putut prezenta, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege.

Potrivit alin.(2) lit.b) al aceluiași articol, în cazul în care obligaţia pecuniară urmează a fi executată în rate, creditorul poate pretinde executarea imediată a ratelor neajunse la scadenţă dacă: b) o rată rămîne neplătită, total sau parţial, mai mult de 45 de zile de la scadenţa acesteia; c) pe parcursul oricărei perioade de 12 luni consecutive, trei sau mai multe rate nu au fost plătite integral la scadenţă.

În corespundere cu art. 1765 Cod civil, în afară de dobîndă, părţile pot conveni asupraunui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

Potrivit art.1769 alin.(1) Cod civil, creditorul poate rezilia contractul și cere restituirea creditului și a sumelor aferente dacă: a) debitorul a devenit insolvabil; b) debitorul nu a oferit garanțiile cerute sau a redus fără acordul creditorului garanțiile oferite; c) debitorul nu plătește dobânda în termenul stabilit; d) debitorul nu a executat obligația de restituire a cel puțin 2 tranșe ale creditului, atunci cînd contractul prevede restituirea creditului în rate; e) există alte cazuri prevăzute de lege sau de contract.

Rezilierea contractului suspendă imediat utilizarea creditului, însă creditorul va acorda debitorului un termen de cel puțin 15 zile pentru restituirea sumelor utilizate și a sumelor aferente.

Coroborând cele mai sus-elucidate, instanța de judecată constată că, în pricină, debitorul raportului obligațional născut în temeiul contractului de credit bancar, nu și-a executat față de creditor, în mod corespunzător, obligațiile de plată a ratelor convenite și plată a dobânzili aferente, iar drept urmare, creditorul în mod legal a solicitat executarea imediată a ratelor neajunse la scadenţă. Or, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii, care potrivit legii trebuie executată în modul asumat prin actul juridic în baza căruia a luat naștere obligația.

Tot aici, cu referire la mărimea datoriei solicitate, instanța remarcă că, atât potrivit cererii de chemare în judecată, cât și potrivit notei privind calculul datoriei, aceasta se compune din soldul restant al creditului, a dobânzii prevăzute de contract, care constituie plata pentru utilizarea capitalului strain și dobânda majorată, solicitată cu titlu de despăgubire pentru neexecutare. Or, calcularea dobânzii contractuale este ținută de esența creditului bancar, iar pentru neexecutarea corespunzătoare, legea dă dreptul creditorului la despăgubiri sub diferite forme, inclusiv sub forma dobânzii majorate, care de altfe, în speță constituie o sumă mica în raport cu corpul creditului contractat și perioada de neexecutare.

Conform art.1247 alin.(1) Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract, or, prin prisma art.1763 alin.(3) Cod civil, faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul.

Prin urmare, instanța de judecată concluzionează că pretenția cererii de chemare în judecată privind încasarea datoriei în mărime de 123 952, 71 lei își găsește suportul de fapt și de drept, aceasta urmând a fi admisă.

În conformitate cu prevederile art.94 alin.(1), (2) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. În cazul mai multor reclamanţi sau pîrîţi, aceştia sînt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalţi nu sînt responsabili de cheltuielile lui.

Potrivit art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

Din analiza materialelor dosarului, instanța de judecată reține că, la depunerea acțiunii, reclamantul a achitat taxă de stat în sumă de 4 268, 58 lei (f.d.19)

Având în vedere că pretențiile de fond și-au găsit suportul în întreg, instanța concluzionează că cheltuielile judiciare formate din: taxa de stat aferentă acțiunii în sumă de 4 268, 58 lei, urmează a fi compensată părții reclamante din contul pârâtului.

Cu referire la pretențiile acțiunii reconvenționale, instanța de judecată reține că, pârâtul invocă nulitatea absolută a clauzelor pct.3.1.2 din contract, în partea care prevede obligația debitorului de achitare a dobânzii flotante și a pct.3.1.7, în

partea care prevede obligația debitorului de plată a dobânzii majorate, iar ca temei de nulitate invocă pârâtul caracterul abuziv al clauzelor contestate, argumentând că: clauza 3.1.2 nu a fost negociată, iar dobânda majorată prevăzută la clauza 3.1.7 este disproporționat de mare în raport cu prejudicial cauzat creditorului prin neexecutare.

În acest sens, instanța de judecată reiterează că, prin pct.3.1.1 al contractului în speță, părțile au convenit că rata dobânzii stabilită la momentul semnării contractului este în mărime de 9, 99 % annual, calculată la soldul creditului care este la dispoziția debitorului, fiind formată din indicele de referință calculat de BNM, care la acel moment constituia 3,38 % la care s-a adăugat marja băncii în mărime de 6,61 %.

La pct. 3.1.2 din contract părțile au convenit că, dobânda este una flotantă pe toată perioada de creditare, care poate varia în dependență de indicele de referință calculat de BNM, care urma a fi actualizată și modificată de către bancă semestrial, cel târziu cu 10 zile până la data aplicării noului indice de referință, aplicată soldului creditului existent, începând cu prima zi a noului semestru (f.d.2 verso).

Conform prevederilor pct. 3.1.7 s-a stabilit că în caz de întârziere la plată, debitorul datorează și va plăti băncii o dobândă majorată, raportată la suma principală a creditului restant. Dobânda majorată va fi calculate în baza unei marje care va fi majorată cu 5 puncte procentuale peste nivelul marjei băncii, și care se adaugă la nivelul indeciului de referință pe toată perioada de întârziere și până la rambursarea integrală (f.d.3).

În conformitate cu prevederile art.1764 Cod civil, părțile contractului de credit pot conveni asupra unei dobînzi fixe sau flotante. Creditorul nu poate modifica în mod unilateral mărimea dobînzii decît în cazurile prevăzute de lege sau de contract. În cazul cînd contractul prevede dreptul băncii sau a organizației de creditare nebancară de a modifica în mod unilateral mărimea dobînzii, aceasta se va efectua în funcţie de rata de bază a Băncii Naţionale, de rata inflaţiei şi de evoluţia pieţei financiare bancare și nebancare, ţinîndu-se cont de principiul echităţii. Creditorul îl va anunţa în scris pe debitor despre modificarea mărimii dobînzii cu cel puţin 10 zile înainte de modificare. Mărimea nouă a dobînzii se va aplica la soldul, existent la data modificării, al creditului.

Potrivit art.1770 alin.(1) Cod civil, în cazul în care a rezolvit contractul de credit pentru neexecutarea fără justificare a obligațiilor de către debitor, banca sau organizația de creditare nebancară nu are dreptul de a cere dobînda pe care o va rata din cauza încetării înainte de termen a contractului de credit. Această regulă nu împiedică banca sau organizația de creditare nebancară să ceară repararea prejudiciului cauzat conform dispozițiilor alin. (2) și, după caz, dispozițiilor privind neexecutarea obligațiilor.

Conform art.901 alin.(1) Cod civil, atunci cînd, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.

Potrivit alin.(4), (5) al aceluiași articol, mijloacele juridice de apărare prevăzute la alin. (1) care sînt compatibile pot fi cumulate. În special, creditorul nu este lipsit de dreptul la despăgubiri prin recurgerea la oricare alt mijloc. Neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligației.

Instanța de judecată reține că, acordarea creditului bancar este ținută de obligația debitorului de a restitui creditul contractat, dobânda convenită în contract și alte plăți aferente, inclusiv plăți cauzate de neexecutarea obligației de resituire în modul convenit a creditului și dobânzii contractuale.

La caz, din analiza clauzelor contractului în pricină, instanța reține că banca, în mod legal a prevăzut plata dobânzii contractuale flotante, așa cum clauza respectivă nu exceede limita stabilită de lege și a dobânzii majorate. Or, în pricină nu s-au demonstrate existența temeiurilor care exclude obligația debitorului de despăgubire a creditorului pentru neexecutare.

În conformitate cu prevederile art.328 alin.(1) Cod civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atît pe cale de acțiune, cît și pe cale de excepție, de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanților la proces.

Potrivit art.1069 Cod civil, clauza propusă de una dintre părți nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influențeze conținutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. Dacă una dintre părți propune celeilalte părți să selecteze din mai multe clauze, clauza nu se consideră negociată individual doar pentru că cealaltă parte a selectat din clauzele propuse. Dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată individual. În contractul dintre un profesionist și un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terț au fost propuse de către profesionist. Faptul că anumite aspecte ale unei clauze sau o anumită clauză au fost negociate individual nu exclude aplicarea dispozițiilor prezentului capitol pentru restul contractului. Clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată

anticipat pentru o multitudine de contracte implicînd diferite părți și care nu a fost negociată individual.

Conform art.1170 alin.(1) Cod civil, clauzele propuse de către o parte care nu au fost negociate individual pot fi invocate față de cealaltă parte doar dacă cealaltă parte le-a cunoscut sau dacă partea care le-a propus a luat măsuri rezonabile pentru a atrage atenția celeilalte părți asupra lor la momentul încheierii contractului sau înainte de aceasta.

Potrivit art.1072 alin.(1) Cod civil, într-un contract dintre un profesionist și un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist și dezavantajează considerabil, contrar bunei-credințe, consumatorul.

Totodată, potrivit art.1075 alin.(1) Cod civil, la evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art. 1072 alin. (1), art. 1073 și 1074 se va ține cont de: a) respectarea obligației de transparență prevăzută la art. 1071; b) natura obiectului contractului; c) circumstanțele determinante în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clauze contractuale; și e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul.

Tot aici, instanța reține prevederile art.1077 alin.(1) pct.6) Cod civil, potrivit căruia, sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect solicitarea de la consumatorul care nu și-a executat obligația fără justificare a unei penalități disproporționate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

Or, în acțiunea reconvențională pârâtul invocă caracterul abuziv al clauzei care prevede obliația de achitare a bozândii majorate pentru neexecutare.

Din analiza normelor de drept sus-invocate, instanța de judecată reține că, la data de 07.12.2021, Chiorescu Vasile a depus cererea de credit nr.CER *****, semnată personal, care conține informația precontractuală, iar la capitolul declarații, lit.D, aceasta indică: ”confirm că a primit infomațiile precontractuale și proiectul contractului de credit în conformitate cu Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013 și solicită să fie redus termenul pentru analiza Informației Precontractuale. Termenul micșorat îi este suficient pentru accesptarea ofertei și respective, semanrea contractului de credit” (f.d.47).

Totodată, instanța reține că contractul de credit a fost semnat la data de 08.12.2021, fapt care denotă că debitorul a avut timp pentru a analiza informația precontractuală și conținutul contractului de credit și doar în aceste circumstanța, ultimul a semnat în ziua următoare contractul de credit bancar, în baza căruia a beneficiat de suma creditului contractat în mărime de 190 000 lei.

Mai mult de atât, instanța a stabilit că de către BC ”Victoriabank” SA au fost respectate prevederile Legii nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori, care la art. 4 alin. (1) stabilește că, orice formă de publicitate

referitoare la contractele de credit care indică o rată a dobânzii sau alte cifre referitoare la costul creditului pentru consumator va cuprinde informații standard în conformitate cu prevederile din prezentul articol.

Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că, informațiile standard specifică, într-un limbaj clar, concis și lizibil, în același câmp vizual și cu caractere de aceeași dimensiune, prin intermediul unui exemplu reprezentativ, următoarele: a) rata dobânzii aferente creditului, fixă și/sau flotantă, împreună cu informațiile privind orice costuri incluse în costul total al creditului pentru consumator; b) valoarea totală a creditului; c) dobânda anuală efectivă, care se indică în mod evidențiat (cu caractere aldine); d) dacă este cazul, durata contractului de credit; e) în cazul unui credit sub formă de amânare la plată pentru un anumit bun sau serviciu, prețul actual și valoarea oricărei plăți în avans; și f) dacă este cazul, valoarea totală plătibilă de către consummator și valoarea ratelor de plată; g) atenționarea consumatorului de către creditor asupra responsabilității de rambursare a creditului.

La caz, instanța remarcă că, odată cu semnarea cererii de credit, Chiorescu Vasile a fost informat despre tarifele aplicabile, fiind în acest sens respectat conținutul art. 5 a legii supra-nominalizate, or, alin. (2) prevede că informațiile precontractuale sunt furnizate: a) cu suficient timp înainte, dar cel puțin cu 15 zile calendaristice înainte ca un consumator să încheie un contract de credit sau să accepte o ofertă. Perioada de 15 zile poate fi redusă cu acordul scris al consumatorului; b) imprimate pe hârtie sau pe un alt suport durabil, redactate într-un limbaj clar și lizibil cu caractere de aceleași dimensiuni. În cazul în care informațiile sunt redactate pe hârtie, culoarea de fond a hârtiei pe care este redactat formularul trebuie să fie în contrast cu cea a fontului utilizat.

Mai mult ca atât, instanța de judecată notează că în circumstanțele concrete ale pricinii, clauzele contestate prin acțiunea reconvențională nu crează un dezechilibru semnificativ în dauna debitorului, fapt care confirmă lipsa cărorva temeiuri pentru a reține caracterul abuziv al clauzelor contractuale invocate. Or, în cadrul judecării cauzei, pârâtul Chiorescu Vasile nu a justificat în nici un mod faptul neexecutării obligațiilor asumate prin contractual de credit, nu a argumentat motivul neexecutării cel puțin a creditului de care a beneficiat, însă, atât în referința depusă, cât și în cererea reconvențională, pârâtul doar a invocate dezacordul cu dobânda contractuală și dobânda majorată.

Prin urmare, pretențiile cererii reconvenționale nu și-au găsit suportul de fapt și de drept, aceasta urmând a fi respinsă.

În conformitate cu prevederile art.94, art. art. 238 – 240 CPC, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Cererea de chemare în judecată înaintată de B.C. ”Victoriabank” S.A. către Chiorescu Vasile privind încasarea datoriei, se admite integral.

Se încasează din contul lui Chiorescu Vasile, a.n.*****, IDNP ***** în beneficiul B.C. ”Victoriabank” S.A., IDNO *****datoria în mărime de 123 952,71 lei și taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în mărime de 4 268, 58 lei, în total suma de 128 221 (una sută douăzeci și opt mii două sute douăzeci și unu), 29 lei.

Cererea reconvențională înaintată de Chiorescu Vasile către B.C. ”Victoriabank” S.A privind declararea nulității clauzelor abuzive, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Florești.

Președinte de ședință,
Judecător **Elena Marandici**